

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15653/2024
13.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Миљковић адвокат из ..., против тужене Општине Врњачка Бања, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 475/24 од 08.04.2024. године, у седници одржаној дана 13.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 475/24 од 08.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 475/24 од 08.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 2102/23 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да на основу поравнања бр. 46-366/22 од 17.05.2022. године, закљученог пред Општинском управом тужене између Коридора Србије д.о. Београд као корисника експропријације, и тужиоца као ранијег сопственика са сувласничким уделом од 2/3 дела, о свом трошку изврши упис права јавне својине Републике Србије на експроприсаном делу к.п. бр. ..., у површини од 9 ари и 66 м², уписана у ЛН бр. ... КО ..., достављањем истог по службеној дужности, преко е-шалтера, Службе за катастар непокретности Врњачка Бања, те евентуалним усклађивањем површине наведене катастарске парцеле са површином добијеном након деобе те парцеле од стране Службе за катастар непокретности Врњачка Бања, што је тужилац дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка туженој плати 13.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 475/24 од 08.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву, Судске јединице у Врњачкој Бањи П 2102/23 од 17.01.2024. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

У ревизији се наводи да је у овом спору тужилац повукао тужбу након испуњења тражене чинидбе од стране тужене, па је испуњењем захтева у току поступка исти постао беспредметан, а како се тужена није сагласила са повлачењем тужбе, то је донета пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен. Ревидент указује да је другостепена пресуда којом је потврђена првостепена одлука о трошковима поступка, донета погрешном применом члана 157. став 1, члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП, и у погледу ове одлуке предлаже да се дозволи посебна ревизија на основу члана 404. ЗПП.

Из наведеног произилази да је предмет тражене правне заштите одлука о трошковима поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Стога, по оцени Врховног суда, не постоји потреба да се о посебној ревизији тужиоца одлучује ради уједначавања судске праксе, а с обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, то је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против другостепене одлуке којом је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**